

Kohtuasi T-145/06

Omya AG

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon

Konkurents – Koondumised – Teabetaotlus – Määruse (EÜ) nr 139/2004 artikli 11 lõige 3 – Nõutud teabe vajalikkus – Proportsionaalsus – Mõistlik tähtaeg – Võimu kuritarvitamine – Õiguspärase ootuse rikkumine

Esimese Astme Kohtu otsus (teine koda), 4. veebruar 2009 II - 152

Kohtuotsuse kokkuvõte

1. *Tühistamishagi – Ühenduste kohtu pädevus – Nõue teha institutsioonile ettekirjutus – Nõue teha deklaratiivne kohtuotsus – Vastuvõetamatus (EÜ artikkel 230)*
2. *Konkurents – Koondumised – Komisjonipoolne läbivaatamine – Otsus, millega teatanud pooltelt nõutakse teavet – Edastatud teabe parandamise taotlus – Tingimused (Nõukogu määrus nr 139/2004, artiklid 2 ja 11)*

3. *Konkurents – Koondumised – Komisjonipoolne läbivaatamine – Majanduslike asjaolude hindamine – Kohtulik kontroll – Piirid*
(Nõukogu määrus nr 139/2004, artiklid 2 ja 11)
4. *Konkurents – Koondumised – Komisjonipoolne läbivaatamine – Otsus, millega teatanud pooltelt nõutakse teavet – Edastatud teabe parandamise taotlus – Tähtaegade kulgemise peatumine*
(Nõukogu määrus nr 139/2004, artiklid 10 ja 11)
5. *Konkurents – Koondumised – Komisjonipoolne läbivaatamine – Otsus, millega teatanud pooltelt nõutakse teavet – Vastuväiteteadis, mis ei võimalda kindlaks määrata teabe vajalikkust või õigsust*
(Nõukogu määrus nr 139/2004, artikkel 2, artikkel 11 ning artikli 18 lõige 3)
6. *Konkurents – Koondumised – Komisjonipoolne läbivaatamine – Otsus, millega teatanud pooltelt nõutakse teavet – Edastatud teabe parandamise taotlus*
(Nõukogu määrus nr 139/2004, artikkel 11)
7. *Konkurents – Koondumised – Komisjonipoolne läbivaatamine – Otsus, millega teatanud pooltelt nõutakse teavet – Edastatud teabe parandamise taotlus*
(Nõukogu määrus nr 139/2004, artikkel 11)

1. Kuna Esimese Astme Kohus ei ole EÜ artiklil 230 põhineva õiguspärasuse kontrolli raames pädev tegema deklaratiivseid kohtuotsuseid või ettekirjutisi, isegi kui need on seotud nende kohtuotsuste täitmise üksikasjadega, tuleb ilmselgelt vastu võetamatuks lugeda nõue teha otsus vaidlustatud akti tühistamise tagajärgede kohta.
2. Komisjon võib määruse nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumise üle artikliga 11 antud pädevust teostada ainult siis, kui ta leiab, et tal ei ole kogu vajalikku teavet koondumiste ühistruga kokkusobivuse üle otsustamiseks.

(vt punkt 23)

Selles osas tuleb meenutada, et koondumist käsitleva otsuse vastuvõtmiseks peab komisjon eelkõige määruse nr 139/2004

artikli 2 kohaselt uurima asjaomase tehingu mõju kõikidele turgudele, mille suhtes on olemas oht, et takistataks märkimisväärselt tegelikku konkurentsi ühistrurul või selle olulises osas.

vajalikkusele, ei ole see, et neid ei kasutatud, tõend vastupidise kohta.

Lisaks eeldab asjaolu, et vajalikkuse nõuet tuleb tõlgendada seoses otsusega koondumise ühistruruga kokkusobivuse kohta, et määruse nr 139/2004 artikli 11 alusel nõutud teabe vajalikkust tuleb hinnata arvestades seisukohta, millel komisjon võib asjaomase nõude koostamise hetkel koondumise läbivaatamiseks vajaliku teabe ulatuse kohta õiguspäraselt olla. Seetõttu ei saa see hinnang põhineda teabe tegelikul kasutamisevajadusel järgnevas komisjoni menetluses, mis sõltub mitmest tegurist ning mida ei saa kindlaks teha teabetaotluse koostamise hetkel.

Erijuhu osas, mis puudutab määruse nr 139/2004 artikli 11 lõike 3 alusel vastu võetud otsust, millega komisjon nõuab teatanud poolelt saadud ebaõigeks osutunud teabe parandamist, hinnatakse sellise parandamise vajadust võttes arvesse avastatud vigade sisulisust puudutavat kriteeriumi, mis on nimetatud määruse sõnastust ning ülesehitust arvestades sobiv. Seetõttu võib komisjon nõuda osapoole esitatud vigaseks tunnistatud teabe parandamist, kui on olemas oht, et avastatud vigadel võib olla märkimisväärne mõju asjaomase koondumise ühistruruga kokkusobivuse hindamisele. Seda kriteeriumi ei pea tõlgendama kitsalt, kuna kiire menetlemise nõue, mis on omane määruse nr 139/2004 üldisele ülesehitusele, tuleb ühte sobitada koondumiste ühistruruga kokkusobivuse tõhusa kontrolli eesmärgiga, mida komisjon peab eriti hoolikalt ellu viima, ning mis eeldab täieliku ja õige teabe saamist komisjon poolt.

Kuigi määruse nr 139/2004 artikli 11 kohases nõudes osutatud andmete hilisem kasutamine võib viidata nende

(vt punktid 24, 28–31, 33, 41, 42, 45, 60 ja 61)

3. Komisjonil on koondumiste üle kontrolli teostamise raames majandusküsimustes kaalutusõigus ning ühenduste kohtute kontroll peab piirduma menetlust ja põhjendamist käsitlevate normide järgimise, faktiliste asjaolude sisulise õigsuse, ning selle kontrollimisega, et ei ole tehtud ilmselget hindamisviga ning võimu ei ole kuritarvitatud. Samas ei tähenda see asjaolu, et ühenduste kohtud peavad hoiduma kontrollimast, kuidas komisjon majandusliku iseloomuga andmeid on tõlgendanud ning kuidas on ta eelkõige hinnanud määruse nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumise üle artikli 11 alusel nõutud teabe vajalikkust ning selles teabes väidetavalt esinevate vigade sisulisust.

portsionaalne võrreldes uurimise vajadustega.

Mis puudutab määruse nr 139/2004 artikli 11 lõike 3 alusel vastu võetud otsust, millega komisjon nõuab teatanud poolelt saadud ebaõigeks osutunud teabe parandamist, siis kuna määruse nr 139/2004 artiklis 10 sätestatud ja sellise otsuse võtmisest tulenev tähtaegade kulgemise peatamise kestus sõltub vajalike andmete edastamise kuupäevast, siis komisjon ei riku proportsionaalsuse põhimõtet, kui ta peatab menetluse kuni selle ajani, mil talle see teave edastatakse.

(vt punkt 32)

(vt punkt 34)

4. Komisjonile määruse nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumise üle artikliga 11 antud pädevuse teostamisel tuleb järgida proportsionaalsuse põhimõtet, mille kohaselt ühenduse institutsioonide võetud meetmed ei tohi ületada määra, mis on asjakohane ja vajalik taotletud eesmärkide saavutamiseks. Eelkõige on tähtis, et ettevõtjale pandud teabe esitamise kohustus ei oleks ebapro-

5. Koondumiste kontrollimise menetluses, milles esitatakse teabetaotlus määruse nr 139/2004 artikli 11 alusel tehtud otsusega, ei võimalda vastuväiteteatis ammen-davalt kindlaks määrata teavet, mida komisjon peab vajalikuks sellise otsuse vastuvõtmise hetkel. Vastuväiteteatises tuuakse välja ainult komisjoni hinnangud, mille tulemusel tehti kindlaks võimalikud

konkurentsiprobleemid ning jäetakse seega põhimõtteliselt välja turud, kus mingisugust probleemi ei ole täheldatud. Seega on teatise ese märkimisväärselt piiratum kui enne seda komisjoni poolt läbi viidud uurimine. Vastuväiteteatise puhul ei ole tegemist otsustava faktoriga komisjoni selle seisukoha hindamisel, mis puudutab teatatud koondumise uurimise läbiviimiseks kasutatud teabe õigsust.

(vt punktid 46 ja 77)

6. Võimu kuritarvitamise mõiste viitab asjaolule, et haldusasutus on kasutanud oma pädevust muul eesmärgil kui sellel, milleks see on talle antud. Otsus on tehtud võimu kuritarvitades vaid siis, kui objektiivsetest, asjakohastest ja piisavatest tõenditest lähtudes on otsus vastu võetud just võimu kuritarvitamise eesmärgil. Kui kavandatud eesmäärke on mitu, ja isegi kui sisuliselt õigete põhjenduste hulgas esineb väär põhjendus, ei ole siiski otsus tehtud võimu kuritarvitades, kui see ei kahjusta otsuse peamist eesmärki.

Kehtivate õigusnormide rikkumise kohta tõendite puudumine ei mõjuta siiski seda, et haldusasutus on võinud võimu kuritarvitada.

Komisjoni poolt määruse nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumise üle artikli 11 alusel vastu võetud otsuse puhul, millega nõutakse teatanud poolelt saadud ebaõigeks osutunud teabe parandamist, on tegemist võimu kuritarvitamisega, kui esinevad objektiivsed, asjakohased ja piisavad tõendid, mis näitavad, et otsus võeti komisjoni poolt vastu selleks, et saavutada pigem koondumise uurimise tähtaja peatamine, kui selle sama uurimise jaoks vajaliku teabe parandamine. Asjaolu, et teatanud poolte edastatud teabest püüti andmete õigsuse täiendava kontrolli käigus süstemaatilise vigu leida, ei viita võimu kuritarvitamisele. Samuti ei kujuta endast viidet võimu kuritarvitamisele see, et sellise otsuse koostamine, millega nõuti täiendavat teavet, algas enne seda, kui analüüsiti nende vigade mõju komisjoni uurimisele.

(vt punktid 98–100, 106 ja 109)

7. Õigus tugineda õiguspärase ootuse kaitsele eeldab, et täidetud on kolm tingimust. Esiteks peavad ühenduse ametiasutused huvitatud isikule andma kinnitatud ja usaldusväärsetest allikatest pärit kindlaid, tingimusteta ja ühtelangevaid tagatisi. Teiseks peavad need tagatised olema sellised, et isikul, kellele need on adresseeritud, tekib õiguspärane ootus. Kolmandaks peavad antud tagatised olema kooskõlas kohaldatavate õigusnormidega.

tähtsusetud põhjused, mille tõttu ta teabe õigsust uuesti kontrollis.

Kuna komisjon peab uurimise läbi viima suhteliselt piiratud tähtajaga ning kuna koondumise osapooled peavad komisjonile esitama õige ja täieliku teabe, põhineb koondumiste kontrollimise menetlus suures osas usaldusel ning komisjonile ei saa panna kohustust kontrollida kohe ja detailselt nimetatud osapoolte edastatud teabe õigsust.

Koondumiste kontrollimise raames võib komisjon ilma teatanud poolte õiguspärasest ootust rikkumata esialgu leida, et viimaste esitatud teave on täielik ja õige, ning hiljem muuta oma hinnangut.

Pärast teabe saamist komisjoni teostatud kontroll ei saa tingimata välja tuua kõiki seda teavet mõjutada võivaid sisulisi ebatäpsusi.

Koondumiste tõhusaks kontrollimiseks ja arvestades komisjoni kohustust eriti hoolikalt uurida asjaomase tehingu mõju kõikidele turgudele, mida võidakse mõjutada, peab komisjonile jääma võimalus nõuda osapoolte edastatud sisuliselt ebaõige teabe, mis on komisjoni uurimiseks vajalik, parandamist, ning selles osas on

Teatanud pooled ei saa toetuda õiguspärasele ootusele, et vältida täieliku ja õige teabe esitamise kohustuse rikkumise tagajärgi, ainult sel põhjusel, et komisjon ei avastanud seda rikkumist eespool mainitud kontrolli käigus.

Muu hulgas ei kujuta pelk asjaolu, et komisjon on teabe edastamisele varem reageerinud paari päeva jooksul, endast piisavalt täpset tagatist, et komisjon ei vasta tulevikus teabe edastamisele sellest pikema tähtaja jooksul.

otsuseid puudutavale komisjoni praktikale ei või tugineda, kui tegemist on edastatud teabe täielikkust käsitleva otsusega, ning seega ei tekita see õiguspärast ootust.

Teatatud koondumise uurimise raames edastatud teabe täielikkust käsitlevaid

(vt punktid 68, 117–120, 122 ja 123)